

"DEL NEOREALISME A L'ABSTRACCIÓ": EXPOSICIÓ DE L'ASSOCIACIÓ D'ESCUPTORS DE CATALUNYA

Lloc: Galeria LA PUNXA

Artistes: Ferran BACH-ESTEVE i MASSANEDA, Úrsula BACH-ESTEVE, Maria Pilar BUCH, Josep CASAMADA i BIOSCA, Maria Rosa CASTEJÓN, Joan COTS i LAFORJA, Joan ESCUDÉ i MOGUIÓ, Pepa FERNÁNDEZ i MARTÍNEZ, Eduard FORTUNY i SOLÀ, Maria Lluïsa FRANCH i PLENSA, Concepció GÓMEZ, GONZÁLEZ-VENTOSA, Josep GONZÁLEZ i MARTÍNEZ, Tino IZQUIERDO i OVIEDO, Maria Pilar MINGORANCE i FRESNEROS, Josefina MIRALLES i ESTEVE, Marisa ORDÓÑEZ i BERNARDO, Maria ORPÍ i PRAT, Maria Àngels ROSES i VILA, Àngela UBASART i GIL, Antoni VANCELLS i PUIG, Josep VILALTA i TOR.

Data: Del 6 al 28 d'abril

Any: 1990

Disciplina: ESCULTURA

El context de la Galeria La Punxa del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona ha esdevingut un espai expositiu múltiple i variat, habilitat per a l'organització de les activitats plàstiques i també d'altres funcions, com ara activitats de tipus socio-cultural i exposicions de col·leccions d'objectes i temàtiques diverses. La Galeria La Punxa no és una sala comercial integrada dins el circuit de galeries d'art, sinó que apleix les funcions de galeria d'art destinada a la promoció de les arts plàstiques sense motivacions econòmiques, i alhora és un espai destinat a acollir iniciatives dels mateixos col·legiats, d'ací la passada exposició d'etiquetes de vins, per citar un exemple.

La multiplicitat viscuda i sentida pels assistents habituals que es donen cita a La Punxa, dins un espai que forma part de l'estructura de la seu central del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona, és la línia general d'actuació. Dins aquest context s'organitzen exposicions com la present, destinada a presentar una mostra heterogènia i variada dels treballs creatius escultòrics de l'Associació d'Escultors de Catalunya.

L'exposició col·lectiva de l'Associació d'Escultors de Catalunya d'enguany aplega diversos treballs d'artistes de diferents generacions amb l'objectiu de presentar-se oficialment a Girona. Es fa pràcticament impossible comentar cada una de les obres exposades, perquè darrera d'elles hi ha una actitud, un nom, una forma de treballar, un material i una trajectòria més o menys fidel a si mateixa. Cada peça exposada és el reflex d'una actitud de l'artista que comença o bé de l'artista amb una trajectòria consolidada. No hi ha un concepte genèric que aglutini a nivell de concepte els escultors participants, ni tampoc hi ha una unificació de materials.

Les obres han estat realitzades en pedra, fang tractat amb cromatismes diferents, ferro, fusta o bronze.

L'escultura catalana, i l'escultura en general, està travessant al nostre país per

una etapa de revifalla, gràcies a l'interès demostrat pels col·leccionistes i amants de l'art.

L'augment de la renda estatal per càpita i la consegüent elevació del nivell de vida a l'Estat espanyol, després de conviure amb una situació d'aïllament internacional a causa de múltiples circumstàncies —polítiques, socials i econòmiques—, comportà una sensibilització artística vers l'escultura. Abans de la guerra civil espanyola gairebé no existien els col·leccionistes d'art contemporani, al nostre país. A l'inici dels anys seixanta, l'augment fou considerable. Les raons del col·leccionista d'art són inextricables, sobretot quan els nivells de cultura i sensibilitat no es corresponen amb els nivells econòmics que permeten l'adquisició d'obres d'art. Malgrat tot, al principi dels vuitanta el col·leccionista d'art —malgrat que continuen existint-ne d'especulatiu— sol ser una persona amb

sensibilitat que, a més de comprar pintura, adquireix escultura. També hi ha cada cop més col·leccionistes especialitzats en escultura. I comento això perquè l'escultor, que és un dels artistes amb més necessitats reals d'inversió elevada en infraestructura (estudi-taller, materials, fosa, transport, etc.) sempre s'ha trobat al moment de vendre amb l'eterna dualitat mantinguda pel comprador: inexistència d'espai apropiat on emplaçar l'escultura —sobretot a pisos i apartaments— i el preu. Actualment sembla que aquesta situació és menys freqüent i, el comprador adquireix l'obra conferint-li l'espai apropiat. És a dir, que crea un espai propi per a l'escultura a casa seva. Aquesta és una valoració cultural de l'escultura.

L'Associació d'Escultors de Catalunya, conscient d'aquestes limitacions i problemàtiques, es crea per potenciar l'escultura catalana actual, en principi ober-